

ja vihastas, niikutsa aga wiimaks lubades pead.
 „Wiimaks — anna Florenzile wabadust tagasi!“
 Wihaga pööris lahwatanud surija ennast ümber.
 Sõna-lausumata läks Savonarola wälja. Mõne
 tunni pärast suri Lorenzo ilma kiriku trööstita,
 omast südame-tunnistunnistusest waewatud.

Lorenzo surm tõi linnale suuri muutmisi ja
 tõstis Savonarola't tema wõimuse harja peale.
 Medici sugukonna elukõrkluse paha eestähte oli
 Savonarola maa ja rahwa elukombete hukatuseks
 ära tunnud. Müüd tarwitas tema kõiki oma suurt
 kõnejõudu selle sugukonna üliwõimuse murdmiseks.
 Lorenzo poeg, kõlwatu ja waimuwaene Piero,
 andis nagu iseenesest wõitu tema kätte. Ikka tu-
 lisemaks läksiwad Savonarola jutlused, ikka tõstse-
 maks tema ettekuulutamised Jumala kohtu peale,
 mis Italia peale ülepea, Florenzi peale iseäranis
 tulema pidiwad. Sügisel 1494 tegi tema jutlust
 weeputuselt. Hinge linni pidades oli lugemata
 rahwahulk Mihklituu 21. päawal Dom-kirikus
 ootanud; penikoormate takka oli kuuljaid tulnud.
 Kõigist Italiast, Saksamaalt, Prantsusmaalt,
 Inglismaalt oliwad temale tänukirjad tulnud tema
 trükitud kirjade eest, mis kõikis maailmas wälja-
 lautatud oliwad. Iseäralise tõsidusega astus Sa-
 vonarola täna kantõli peale. Kui tema oma filmi
 tuhandete ootajate üle oli käia lastnud ja nende

südame-palkust ära tunnud, siis algas tema wä-
 gewa healega: „Ja mina, waata mina tahan
 ühe wee-uputuse maa peale saata, et ma ära rikun
 taewa alt kõik liha!“ ja siis woolasiwad tema
 sõnad nagu Jumala kohtu wesi üle kohkumate hul-
 kade ja kuulutasiwad sõearongi, mis läänepoolt
 üle Italia tulema ja maad kõrweks tegema jaada.
 Ja mõne nädali pärast seisid Prantsusmaa ku-
 ningas Karl VIII. oma kohkutawa sõewäega
 linna wärawate ees ja aastakümnete kaupa kesta-
 wad werised sõead algasiwad, mis Italiat aasta-
 sadade peale wõimatumaks tegiwad ja wõeraste
 saagiks andsiwad.

Nagu maru tuul pühkis hirm arga Piero't,
 kes ilma ühe mõega-kõõgita riigi kindlusi kuningas
 Karl'i kätte annud, ja kõiki Medici sugukonda
 Florenzist ära. Hirmuta julgusega astus Savo-
 narola Prantsusmaa kuninga ette, tema enese
 laagris. Nagu üks Wana Testamenti prohwet
 seisid tema kuninga ees ja päris Italia haawade
 parandamist kiriku puhastamise läbi, kes ise kõige
 rohkem wigastatud oli. Kui tema (Prantsusmaa
 kuningas) seda kutsumist Jumala poolest ära unus-
 taks ja teifiti kui rahulises nõuus oma jalga Flo-
 renzi linna pistaks, siis saaks Jumal teda leidma
 ja kange nuhtlustega katsuma tulema. Sellest
 läbi põrutatud, tuli kuningas Karl kui sõber Flo-